

با مهاجران افغان قدری مهربان باشیم! (بخش اول)

andishe.gbg@hotmail.com

امیرجوهری لنگرودی

عکس برگزفته از : گاردین/جونل ون هوت

با ترور اسماعیل هنیه - رئیس دفتر و رهبر حماس در تهران - و اعلان سه روز عزای عمومی در ایران، چشم‌انداز سیاه ناامیدی بر پرتگاه رویارویی‌ها در آسمان همیشه ابری ایران و زندان‌های کشور سایه افکنده است. دو بخش این رویارویی خامنه‌ای و سپاه پاسدارانند:

«خونخواهی مهمان عزیزمان را وظیفه خود می‌دانیم» (خامنه‌ای)

و تهدید کردند: «این جنایت با پاسخ سخت و دردناک جبهه مقاومت به ویژه ایران اسلامی مواجه خواهد بود.» (اطلاعیه دوم سپاه پاسداران)

اکنون هیچ نمی‌دانیم فردای ما چه خواهد شد؟

ملت ما چهل و پنج سال است زیر آوار جنون و جنایت نظام اسلامی دست و پا می‌زند.

بیاییم به مردمی که سالهاست تحت اشغال مجاهدان مسلمان افغان - داعش و طالبان - ریز بمباران بوده‌اند، قدری مهربان باشیم.

در ایران بلازده، هر آنگاه که بهره‌گیری از افغان‌های مهاجر به سر می‌رسد، تهاجم به آنان آغاز می‌شود.

از سوی دیگر، گروه‌های عظمت طلب ایرانی جا را برای هرچه نیروی خارجی است - بویژه اتباع افغانستانی - همواره تنگ می‌بینند و با بزرگ نمایی و وارونه انگاری، آنان را ظالم و فاسد و سربرابر جامعه ایران وانمود کرده و خود را آدم برتر جلوه می‌دهند.

هم اینان که خود را "نژاد پاک برتر آریایی" و آدمیانی نیک نهاد می‌دانند، بهتر است به یاد بیاورند که آریایی‌ها خود قومی مهاجر و مهاجم بوده‌اند.

تفکر فاشیستی و عظمت طلبانه از همین جاها شروع می‌شود و به تدریج نضج می‌گیرد.

در آلمان نیز فاشیسم - در هیأت نازیسم - به همین صورت شروع شد.

ما نمی‌خواهیم جامعه‌ای فاشیستی داشته باشیم.

فرض کنیم با خود ما - به عنوان "خارجی" - بخواهند در همین سرزمین سوئد، همین رفتار را پیش گیرند یا جمعیت شش تا هشت میلیونی مهاجر و تبعیدی پراکنده‌ی ایرانی در سراسر جهان را، مورد تحقیر و نهاجم قرار دهند و از سرزمینهای خود برانند. واکنش ما چه خواهد بود؟

مجاهدان مسلمان افغان و سرداران و افسرگرای آنان (صبغت الله مجددی، سید احمد گیلانی جهادی، برهان الدین ربانی، گلبدین حکمت یار، حامد کرزای، ملا عمر و...) و گروه‌های مسلح با تفکرات افراطی اسلامگرایانه، به صورت متشکل در سال ۱۳۷۳ (۱۹۹۴ میلادی) به وجود آمدند و وارد صحنه جنگ داخلی افغانستان شدند و حالا، بعد از بیش از دو دهه به قدرت بازگشته‌اند.

گفته می‌شود بعد از حمله آمریکا به افغانستان، هبت‌الله آخوندزاده - رهبر "شورای علمای مذهبی طالبان - بیشترین فتوای طالبان را صادر کرده است.

اکنون، طالبان اگر بدتر از هیتلر و قاتلان فرزندان جامعه ما امام مرگ خمینی و جانشین مفلوک او خامنه‌ای نباشد، بهتر نیست.

راه حل مشکلات مردم افغانستان و ایران نه از راه خصومت کُور و شخصی و نژادی، که از راه مبارزه با حکومت‌های مستبد مذهبی این دو کشور حاصل می‌گردد و به بار می‌نشیند. مشکل ما و افغان‌ها یکی است و دشمن مشترک هم داریم.

پس میبینیم که ما را به بهانه‌های گوناگون و با خبرسازی و دروغ پراکنی به جان هم انداخته اند تا از آن دشمن مشترک غافل شویم.

به هوش باشیم که در موج افغان‌هراسی اخیر، عوامل گوناگونی عمل می‌کنند. یک نمونه‌اش همین روحیه برتری طلبی است که همواره بانگ برمی‌دارد: «هر کی گفت ما با افغانستان فرهنگ مشترک داریم، بزنید تو دهنش!»

و هرگاه که به کارگر ارزان افغان نیاز مندند، این گونه آگهی می‌دهند:

«نیازمند به نیروی اتباع... (جای خواب داریم)... کار جهت دوخت و دوز کت زنانه و مانتو... آدرس: شهریار سعیدآباد، خیابان خلع، انتهای کوچه صارمی...»

و نمونه دیگری در کانال تلگرامی «اخراج اتباع افغانی»:

«وقتی از حضور افسارگسیخته افغانان به ایران می‌گیم، از چی حرف می‌زنیم؟ پروژه جایگزینی بزرگ شروع شده. آگه دیر بجنبیم، پلیس و شهردار و کارمند و دولتمرد از اتباع افغان انتخاب می‌شن. ایران در طول تاریخ بسیار اشغال شده اما هرگز بافت جمعیتی ایران تغییر نکرده بود.»

نمونه‌های متعدد بزرگ نمایی و هراس افکنی در باب مهاجران افغانان ساکن ایران را می‌توان در سطح شبکه‌های مجازی مشاهده کرد.

باید با صدای بلند اعلام داشت: هر نوع افغان ستیزی گُور مشکلی را از جامعه ایران کم نخواهد کرد. افغان‌های مقیم ایران به عنوان اتباع مهاجر به مانند مردم ایران خواستار صلح و آرامش، کار و مسکن و حقوق کافی، پایان سرکوب و خفقان و برخورداری از آزادی‌های بی قید و شرط سیاسی هستند، نه تهدید و رجزخوانی و انتقام جویی برای هدف‌هایی که هیچ ربطی به منافع اکثریت بزرگ این مردم ندارد. قطبی شدن فضا در سمت این رویارویی از سوی فاشیسم مذهبی حاکم، امر همبستگی بین ملیت‌ها را پاسخگو نیست و از سوی دیگر وفاق عمومی جامعه را دستخوش فعل و انفعالات پیش بینی نشده می‌کند. این همه مایه‌ی تقویت گرایش‌های راست فاشیستی در اپوزیسیون است که راهکار اصلی‌شان برای رسیدن به قدرت به عنوان نیروی نیابتی، تجاوز نظامی آمریکا و اسراییل به ایران و نابود کردن کشور ماست. همبستگی بین المللی را پاس بداریم و نیک بدانیم که وفاق ملی از مسیر دشمنی با دشمنان خیالی حاصل نمیشود... ادامه دارد...

پنجشنبه ۱۱ مرداد ۱۴۰۳ برابر با ۰۱ اگوست ۲۰۲۴